

spørgsmål på dagsordenen. Jeg tror, kolleger i alle partier anerkender den indsats, hr. Gade har gjort, bl.a. i Globe, på det her område.

Min sidste bemærkning skal være at tilslutte mig det, hr. Glerup sagde om fru Henriette Kjærs indlæg. Der var mange ting i det, jeg ikke var så begejstret for. Jeg håber ikke, fru Kjær havde sit hjerte med i alt det, hun sagde, men der var én ting, som var godt i det, hun sagde, og det var, at hun sagde, at Det Konservative Folkeparti, som jo har deltaget i de regeringer, der har fastlagt vores målsætning omkring CO₂, holdt fast i grundlaget for hele vores politik.

Hvis man først forlader det grundlag, ja, så er det jo en helt anden type diskussion, vi skal have, og det gør efter fru Kjærs klare melding her i dag, at jeg mener, Det Konservative Folkeparti hører med i kredsen af partier, der skal forhandle energireformen.

Hvis hun derimod ikke havde sagt det, hun sagde, så ville jeg have vurderet hr. Frank Dahlgårds indlæg her i dag som en klar udmelding fra den kreds af partier, der skal forhandle energireform. Jeg vil gerne sige fru Henriette Kjær tak for, at hun gjorde tingene klart, sådan at letsindige formuleringer tidligere i debatten ikke medfører et, tror jeg, både for fru Kjærs parti og for regeringen uønsket resultat.

Endnu en gang tak til partierne for mange og gode indlæg her i debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal da gerne sige til ministeren, at vi var da stolte over det resultat, vi fik. Jeg skal da også gerne sige til ministeren, at når vi gik ind i en regering i 1993, var det jo netop, fordi vi vidste, at et flertal med SF, De Radikale og Socialdemokraterne havde Dithmer-udvalgets rapporter til at ligge foran sig. Det vidste vi var en farlig sag. Det var en af årsagerne til, vi vovede pelsen.

Men det helt afgørende i den sag er, og det er ikke noget, jeg læser i avisen, at med hensyn til de 5 mia. kr., der skulle tilbage til erhvervslivet, har miljøministeren, som jo ellers normalt er meget kreativ på en række områder, været meget lidt kreativ. Vi vedtog det altså for nogle år siden, og det er helt sikkert, at der har været en langsommelighed, som vi i hvert fald ikke har holdt af.

Det, der er det afgørende i den her sag, er, hvordan vi skal få dansk erhvervsliv til at gå med ind i den slags aftaler, som vi kæmpede

for at få dem til at forstå, når vi ikke rigtig lever op til det, vi havde aftalt.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Åh ja, der var jo så meget, jeg gerne ville have kommenteret i ministerens tale, men blot et forhold: Jeg oplevede en miljøminister, der har givet en radikal kritik af al den fidus, der kan være omkring varm luft.

Jeg vil spørge miljøministeren: Kan vi i fremtiden opleve en hr. Svend Auken, der giver en lige så stærk og gennemborende kritik af f.eks. sink-systemet, som ministeren selv omtalte i sin indledning, hvor f.eks. den norske regering og den costaricanske regering sidder og diskuterer, om man nu kan fratække lidt skov på udslipsregnskabet – de to gamle socialdemokratiske stater, Costa Rica, der engang var en kronjuvelstat i Latinamerika, og så Norge? Det skulle da fryde mig, hvis man kan sige, at miljøministeren ikke har tabt pusten i forhold til en kritik af sinks.

Det, der gør mig nervøs, er selvfølgelig, om miljøministeren er ved at blive en skygge af sig selv i forhold til sin gamle principielle kritik af varm luft.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil godt takke for ministerens afsluttende bemærkninger her. Jeg savner en enkelt ting, som jeg vil komme ind på, men ellers vil jeg godt kvittere for, at miljøministeren – jeg er ikke helt overbevist – nu langsomt begynder at bevæge sig over til det, som er det bedste for miljøet, nemlig at gå ind i nogle større forlig med de borgerlige omkring miljøet.

Det taler jo sit tydelig sprog, at Enhedslisten og Socialdemokratiet er ved at splittes, men det må man ikke fremstille her fra talerstolen, som om det skulle være noget skidt. Det er noget godt. Det er et lys, der bliver tændt, at vi nu måske igen endelig kan begynde at få bedre miljø ind i de debatter og i de forlig, der bliver indgået. Så lad os da glæde os over det.

Så vil jeg kun spørge ministeren, hvis ministeren vælger at gå herop og svare: Er ministeren ikke enig i, at vi også skal ind og have vurderet, hvad de forskellige tiltag koster økonomisk, ikke for at spare, men for at være sikker på, at vi laver de bedste miljøltiltag og får mest miljøpolitik gennemført for de penge, der er til rådighed?